

مدارس استان‌هایی توانمند امتحان حضوری برگزار کنند

وزارت آموزش و پرورش و پرورش شیوه برگزاری امتحانات غیرنهایی مدارس را اعلام کرد. براساس ابلاغیه علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش، امتحانات ابتدایی، اول متوسطه و درس غیرنهایی دوره دوم متوسطه در همه رشته‌ها

و گروه‌ها در محدوده مدیران استان‌ها برنامه‌ریزی می‌شود. ارزشیابی پیشرفت تحصیلی دوره ابتدایی به صورت غیر حضوری توسط معلم کلاس و با نظارت مدیر اجرا می‌شود اما امتحانات دوره اول و دوم متوسطه (غیرنهایی) ممکن است حضوری باشد. امتحانات حضوری در صورت مجوز شورای تأمین هر استان با رعایت بازکردگی دانش آموزان و تلافی و جمع

نکردن در این زمینه‌ها برقرار خواهد شد. همچنین در صورت عدم بهره‌برداری از فضای مدرسه برای برگزاری آزمون حضوری، استفاده از سایر اماکن مانند فضاهای ورزشی، پرورش و... با مجوز سستاد آزمون استان ممکن است. امتحانات نهایی متوسطه دوم پایه ۱۱ و ۱۲ که نمرات آنها در کنکور تأثیرگذار است، باید به شکل حضوری برگزار شود.

کاروان شهدای دانشجو

در هریک از جنگ‌های تحمیلی، دانشجویان بخش بزرگی از شهدا بودند

جامعه امروز

محمد سربانی روزنامه‌نگار بخش بزرگی از شهدای ۸ سال دفاع مقدس دانشجویانی هستند که به جبهه‌ها رفتند یا در بیمارارن شهرها به شهادت رسیدند. در سال‌هایی که کنکور یکی از هدف‌های اصلی نسل جوان به شمار می‌رفت و راهی به سوی پیشرفت اجتماعی و اقتصادی بود، برخی از کسانی که به دانشگاه‌ها راه پیدا کرده بودند به میدان نبرد رفتند و در خطوط جنگی سلاح به دست گرفتند. پس از آن و در جریان ترورهای رژیم صهیونیستی که با هدف حذف دانشمندان ایرانی انجام شده بود نیز برخی از استادان و پژوهشگران به شهادت رسیدند. در میان شهدای مدافع حرم و دیگر شهدای این سال‌ها نیز می‌توان دانشجویان را پیدا کرد. در سال‌های ابتدای انقلاب، ایران ۲۶ میلیون حدود ۱۷۰ هزار دانشجو داشت، اما امروز نزدیک به ۳ میلیون دانشجو و بیش از ۱۸ میلیون فارغ‌التحصیل دارد و همچنان شهدای دانشجو بخشی از فهرست شهدای جنگ‌های تحمیلی ایران را تشکیل می‌دهند. در جنگ تحمیلی سوم و تاکنون که در آتش‌پس به سر می‌بریم نیز استادان، دانشجویان و کارکنانی از خانواده وزارت علوم به جمع شهدای پیوسته‌اند.

شهدای خط مقدم

در دفاع مقدس هشت ساله شور و شوق حضور در جبهه‌ها جوانان را به سوی خود می‌خواند. استادان ثبت‌نام برای اعزام به جبهه در دانشگاه‌ها هم فعال بودند و اینجا بود که نسلی از دانشجویان روانه صحنه نبرد شدند.

۳ هزار و ۹۷ دانشجو

در جمع شهدای دفاع مقدس حضور دارند.

۷۸۰ نفر

از این شهدا دانشجویان دانشسراها و مراکز تربیت معلم بودند.

۱۳۲ شهید

در مراکز فنی، دانشکده‌ها و آموزشگاه‌های فنی تحصیل می‌کردند.

۱۹۷ شهید

در دانشگاه تهران و دانشگاه علوم پزشکی تهران تحصیل می‌کردند و پس از آن دانشگاه تبریز با ۱۱۶ نفر بیشترین شهید را دارد.

۷۵ نفر

در واحدهای مختلف دانشگاه آزاد اسلامی تحصیل می‌کردند. دانشگاه آزاد در سال ۱۳۶۱ و پس از آزادسازی خرمشهر تاسیس شد.

دانشجویان دانشکده‌های خارج از کشور

۲۲ دانشجوی شهید دوران دفاع مقدس هشت ساله مشغول تحصیل در دانشگاه‌های آلمان، انگلستان، آمریکا، ژاپن، ایتالیا و کانادا بودند. آن‌ها در رشته‌های مهندسی تأسیسات، مهندسی مخابرات، زیست‌شناسی، مهندسی سیستم‌های انرژی، زبان انگلیسی، مهندسی مکانیک، مهندسی صنایع، مهندسی الکترونیک، پزشکی، مهندسی نیروشناسی، دندانپزشکی، جامعه‌شناسی و مهندسی کشاورزی پذیرفته شده بودند، اما پس از شروع جنگ به ایران بازگشتند.

رتبه‌های تکریمی

در میان دانشجویان شهید رتبه‌های برتر کنکور هم حضور داشتند.

محسن حاجی بابا رتبه ۴ در کنکور پزشکی ۱۳۵۸ (انصراف از تحصیل)

محسن وزوایی رتبه یک کنکور سراسری ۱۳۵۵ دانشجو شیمی دانشگاه صنعتی شریف

محمود شهبازی دستجردی رتبه ۱۷ کنکور سراسری ۱۳۵۶، دانشجوی مهندسی صنایع دانشگاه تهران

احمد رضا احدی رتبه یک کنکور سراسری ۱۳۶۴، دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

محمد حسین اوحدی رتبه ۳ کنکور سراسری ۱۳۵۷، دانشجوی مهندسی ساختمان دانشگاه تهران

مهران بلورچی رتبه ۵ کنکور سراسری ۱۳۶۲، دانشجوی مهندسی الکترونیک دانشگاه تهران

جنگ تحمیلی دوم

حمله به دانشمندان

بر اساس آمار رسمی اعلام شده در تجاوزهای رژیم صهیونیستی از ۲۳ خرداد تا ۳ تیر سال گذشته ۱۶۲۷ ایرانی شهید و ۴ هزار و ۸۷۰ نفر زخمی شده‌اند. رژیم صهیونیستی در این جنگ مستقیماً دانشمندان ایران را هدف قرار داد و بسیاری از نخبه‌های انرژی هسته‌ای را به شهادت رساند تا دانش هسته‌ای ایران را نابود کند. تعداد زیادی از شهدای جامعه علمی ایران در نخستین روزهای این جنگ به شهادت رسیدند.

۲۰ استاد دانشگاه

۸۶ دانشجو

جنگ تحمیلی سوم

تخریب دانشگاه‌ها

در جنگ تحمیلی سوم که از ۹ اسفند شروع شد، برخی دانشگاه‌ها به صورت حضوری کار خود را شروع کرده بودند و برخی به دلیل اتفاقات دی ماه تعطیلات مربوط به امتحانات بهمن ماه همچنان غیر حضوری بودند. با این حال تعداد دانشجویان و استادان شهید قابل توجه است.

۱۸۰ دانشجو شهید شده‌اند

۱۸ دانشجوی زن

۱۲ استاد هیأت علمی و حق التدریس دانشگاه

۵ کارمند دانشگاهی

۳۰ ساختمان و مرکز دانشگاهی تخریب شد

شخصیت‌های سیاسی شهید که استاد دانشگاه بودند

تعداد شهدای جنگ تحمیلی سوم به بیش از ۲۵۰ نفر می‌رسد که مراحل تشخیص هويت و جمع‌آوری اطلاعات درباره تعدادی از آنها هنوز انجام نگرفته است. رشید جعفر پور، رئیس بسیج کارکنان وزارت علوم، تحقیقات و فناوری در گفت‌وگو با همشهری می‌گوید که آمار ارائه شده درباره شهدای دانشجو از همه مراکز آموزش عالی کشور دریافت شده است.

تعداد شهدای دانشجو افزایش پیدا می‌کند؟

مجموع آماري که از واحدهای مختلف دانشگاه‌های دولتی، آزاد و علوم پزشکی به ما داده‌اند، تاکنون رقم ۱۸۰ نفر را نشان می‌دهد و به نظر می‌آید در همین تعداد باشد.

اختصاص سهمیه کنکور به خانواده شهدای جنگ

سوم با موافقت کدام دستگاه‌ها انجام می‌گیرد؟ سهمیه با نظر وزارت علوم اختصاص پیدا می‌کند. وقتی بنیاد شهید پرونده این شهدا را تأیید کند و برای وزارت علوم بفرستد این وزارتخانه سهمیه متناسب را در نظر خواهد گرفت.

در میان شخصیت‌های سرشناس چه افرادی از جامعه دانشگاهی کشور حضور داشتند؟

برخی از چهره‌ها مانند دبیر شورایی عالی امنیت ملی و رئیس شورای روابط خارجی کشور در گروه استادان دانشگاهی بودند و در دانشگاه‌ها تدریس می‌کردند یا سابقه تدریس داشتند. این شهدای گرفتار به دلیل وجه سیاسی خود مورد توجه قرار می‌گیرند، اما به دلیل سابقه تدریس جزو خانواده وزارت علوم نیز هستند.

مادر شهید و یک روایت واقعی

این روزها مرز میان حقیقت و دروغ بسیار باریک شده است و همین شرایط سخت کشف حقیقت، موجب شده که برخی برای پیشبرد اهداف خود، دست به سوءاستفاده از تاریخ و بقایای آن بزنند. تصویر مادر شهیدی که با

استخوان‌های نحیف فرزندش در یک قاب جای گرفت، عکس بود که برخی اوقات‌های فیک تلاش کردند تا به یک اعدام ربط دهند اما حقیقت این است: «مادر شهید محمدصادق رضایی بعد از ۹ سال چشم‌انتظاری در

داستان عکس سوگ

نخستین گفت‌وگوی مرتضی آخوندی، عکاس هرمزگانی که یکی از معروف‌ترین تصویرهای روز تشییع دانش‌آموزان شهید میناب را ثبت کرده است

گزارش

سحر جعفریان عصر | روزنامه‌نگار | میان کادر یکی از عکس‌های روز تشییع دانش‌آموزان شهید میناب که دست به دست کاربران شبکه‌های اجتماعی تا ینگه دنیا رفته و دیده شده، مزارهای خالی، جماعتی سیاه‌پوش و تعدادی قبر کن که هنوز مشغول کارند، پیداست. در جاهایی دیگر از

همان کادر، بیل و کلنگ و قبرهایی کنده نشده که با گچ، دورگیری شده‌اند، نمایان است. این، همه دیدنی‌های کادر عکس مشهوری است که مرتضی آخوندی، عکاس ۳۹ ساله هرمزگانی برداشته: از نمای بالا، عکسی که تا مدت‌ها محل بحث و نظر بقیه عکاسان و مخاطبان بوده و این نخستین گفت‌وگوی او با یک رسانه است.

جهان جغرافیای سوگ میناب

با آنکه حساس‌باری می‌خواند اما دلش برای عکس و عکاسی و دوربین می‌رفت. دلش برای هرمزگان هم می‌رفت... هنوز هم می‌رود و یک وجب از خاک آن را با هیچ‌جای دنیا عوض نمی‌کند، حتی اگر خشکسالی، دست‌ساز زمین‌های چروکیده آن برنارد. یا هزار بار دیگر از سیلاب‌های بهاری غرق و خراب شود و یا باز هم از خاطر دولت‌ها بسرود و روزگار تنگ و تنگ‌تر شود. مرتضی با فکر و خیال عکاسی و هرمزگان، روزهایش را گذراند تا بالاخره سال ۱۳۹۴ تصمیم آخر را گرفت؛ عکاسی از هرمزگان، خودمخته، پیش آمد آزاد، پشت به پشت هم از مردان و زنان، از پارسیان تا جاسک و از حاجی‌آباد تا قشم، از موزستان و بازار انبه‌فروش‌ان، مصایب آب و قسه زار (اهل هوی و اهل هوا) مراسم در جنوب) و از یادهای جنوبی و موج‌های داغ هرمزگان تصویر ثبت کرد. این تصمیم آخر آرایش بار و برکت داشت که جایزهای بین‌المللی عکاسی یکی پس از دیگری نصیب شد: «آخرین جایز دام مربوط می‌شده به مسابقات بین‌المللی گلدن شات ۲۰۱۹ که عکسی از توقیف نفتکش انگلیسی در تنگه هرمز ثبت کرده بودم». اما مرتضی نمی‌دانست سال‌ها بعد عکسی از جایی از هرمزگان ثبت خواهد کرد که اشک چشم هر بیننده‌ای را می‌ریزند... عکسی از نمای بالای مزارهای خالی دانش‌آموزان شهید میناب که جغرافیای سوگشان را به همه جهان کشاند.

عکس برای شناسایی اجساد

شنبه ۹ اسفند ۱۴۰۴، ساعت ۱۱:۲۰ نخستین موشک تاماهاوک، میان مدرسه شجره طیبه و رهیویان شهدای خلیج فارس فرود می‌آید و دانش‌آموزان قد و نیم‌قد آن از بازگوشی می‌افتند... «یکی دو ساعت از حمله گذشته بود که دوربین به‌دست اونجا حاضر شدم... مرتضی هنوز هم از آنچه آن روز در شجره طیبه دیده در شوک است» باور کردنی نبود. انگار کابوس بود... انگار به فیلم توی زانو وحشت بود که دوست ناشستی تا آخر ببینی. پدر و مادر افتاده بودن زمین و شجه می‌کشیدن، امدادگر اجساد بی‌سر و بی‌تن یا حتی تکه‌تکه‌تر رو از زیر آوار بیرون می‌آوردن... شرایط طوری ناراحت‌کننده بود که گاهی ترجیح می‌دادم به جای عکس گرفتن به امدادگران کمک کنم... آن روز، سوزده تعدادی از عکس‌های مرتضی چند روز بود: «اون زن‌ها لایه‌لای آوار دنبال کیف، کفش، دفتر، کتاب و یا هر وسیله دیگه‌ای از دانش‌آموزان بودند... هر وقت چیزی پیدا می‌کردن همونجا زانو می‌زدن و هق‌هق گریه می‌کردن... حوالی غروب راهی سردخانه تیاب می‌شود: «تعداد اجساد که زیاد شد، سردخانه محلی دیگه گنجایش نداشت... رفتم تیاب... اون روز به جز من، یکی دو عکاس دیگه هم بودن... به همگی مون سفارش کرده بودن از تک‌تک اجساد عکس بگیریم تا با نمایش شون از مانیتور بزرگ سالن سردخانه و بیمارستان به شناسایی شون توسط پدر و مادرا کمک کرده باشیم... دختری با تک‌انگوه... پسر با جوراب بتن... دختری با موهای بلند خرمایی...» «شش‌مادامی سیستم و عکس بعضی اجساد رو می‌گرفتم... این جمله کوتاه‌تر مرتضی با مکت‌هایی طولانی می‌گوید.

انتشار این عکس وظیفه‌ام بود

ساعتی بعد از تشییع دانش‌آموزان شهید میناب، عکس‌ها و فیلم‌های آن منتشر شد... دست به‌دست چرخیدند و بیشتر از لایسک و کامنت، از مخاطبان خود اشک گرفتند: «فایل اصلی عکس و فیلمی که تهیه کرده بودم، رایگان در اختیار هر کسی که درخواست می‌کرد قرار داده و می‌دهم... مرتضی، از علت این بذل و بخشش حرف‌های و کم‌سابقه در حوزه عکاسی خبری جنایت جنگی رو ببین... من اون عکس‌رو جزو کار و رزومه خودم ندیدم و نمی‌بینم؛ تهیه و پخش اون جزو وظایف انسانی من بود، همین... چند فریم از عکس‌های روز تشییع دانش‌آموزان شهید میناب را در یکی از صفحات مجازی و شخصی خود به نمایش گذاشتم؛ اقدامی که در پی آن، مرتضی خود به‌نمایان بسیار و متفاوت مواجه شد: «کسانی می‌پرسیدن عکس‌ها واقعه یا چقدرش فتوشاپه، بعضیا هم اجازه انتشار می‌خواستن... تعداد قابل‌توجهی از مخاطبایی خارجی هم اظهار تأسّف می‌کردن و پیغام گذاشته بودن که ما در جبهه‌ها هستیم.»

